

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Decembrie 2017

" Nu uita să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!"
(Iov 36:24)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Dumnezeu Este Dragoste

Un pastor călătorea în compartimentul aglomerat al unui tren. Un adolescent deranja călătorii intrând și ieșind întruna din compartiment. Pastorul l-a întrebat, "Nu vezi că aici nu este loc de un astfel de dute-vino? De ce nu stai într-un loc ca toți ceilalți?"

Adolescentul i-a răspuns, "Eu sunt "Fiul Rătăcitor" din Biblie. Mi-am acoperit familia de rușine mergând la închisoare pentru furt. Azi am fost eliberat. Din închisoare am scris mamei mele rugând-o să intervină la tatăl meu pentru a mă ierta. I-am spus că, dacă el mă iartă, să lege o batistă albă în cireșul din fața casei noastre. Trenul nostru trece pe lângă casă. Dacă văd batista-i-am scris-mă voi întoarce și voi încerca să mă revanșez pentru răul făcut. Dacă nu, nu-mi rămâne altceva de făcut decât să mă alătur din nou bandei. Trenul nostru se va apropia în curând de casă și sunt nervos. Nu am nici măcar curajul să mă uit pe fereastră. Dacă nu este nici o batistă în pom?"

Pastorul i-a spus tânărului să intre și să se așeze în compartiment. Se putea el uita în numele băiatului și apoi îi va spune. După câteva minute, pastorul, care căpătase explicațiile necesare pentru a recunoaște casa, a strigat către tânăr, "Îmi pare rău prietene, nu este nici o batistă albă în pom-dar în schimb este plin de cearceafuri mari albe! Atât de mult te așteaptă tatăl tău."

Tatăl nostru ceresc ne iubește încă mai mult. Planul Lui de mântuire este foarte simplu. Asta iubesc la învățătura lui Hristos. Până și un copil poate înțelege. “Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos” scrie apostolul Pavel (Romani 5:1) O astfel de liniște sufletească este dincolo de înțelegere. Ea provine din înțelegerea faptului că dragostea lui Dumnezeu continuă fără sfârșit. Slavă Domnului pentru această speranță care nu amăgește. Trebuie să-L slăvim pe Dumnezeu pentru că nu ne-a abandonat vreodată. Trebuie să-L slăvim pe Dumnezeu pentru dreptatea și sfințenia Lui. El triumfă totdeauna asupra răului. Este extrem de liniștitor că fiind dedicați neprihănirii, răul va fi înfrânt. Este un privilegiu să fii folosit de Dumnezeu pentru a-L releva și altora. Trebuie să-L slăvim pentru perfecțiunea Lui. Iov a răspuns Domnului și a zis: “Iată, eu sunt prea mic. Ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură.” (Iov 40:2)

Îndurarea Domnului este fără margini. “El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?” scrie iar Apostolul Pavel (Romani 8:32) Într-adevăr în Parabola Fiului Rătăcitor, Dumnezeu, Tatăl este citat spunând, “tot ce am eu este al tău!” (Luca 15:31)

Când Dumnezeu se arată lui Moise, Moise scrie că Dumnezeu i-a vorbit: “iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta. Moise a zis lui Dumnezeu: "Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: "Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi"; și mă vor întreba: "Care este Numele Lui?" Ce le voi răspunde? **Dumnezeu a zis lui Moise: "Eu sunt Cel ce sunt."** Și a adăugat: "Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: "Cel ce Se numește "**Eu sunt**", m-a trimis la voi. (Exodul 3:12-14)

“Eu sunt ” este dincolo de ceea ce numim în mod normal “este” și “nu este.” În vorbirea obișnuită, definim “strălucirea” ca “a fi” lumină, în timp ce “întuneric” ca “a nu fi” lumină. Totuși, ceea ce numește una “este” și alta “nu este” este conștiința noastră continuă. Dumnezeu: un “este neîntrerupt!” Trebuie să nu avem nici o îndoială asupra existenței lui Dumnezeu a cărui existență este dincolo de noțiunile limitate omenești a ceea ce credem că există. De unde provin toate gândurile noastre de bunătate, iertare, spiritualitate, inteligența noastră înaltă și cunoștințe avansate, purtarea noastră cea mai bună, dacă Dumnezeu nu există ? Chiar și ignoranța noastră este o dovadă a existenței lui Dumnezeu. Cum putem spera ca vreodată să cunoaștem mai mult și mai bine decât având credința în existența unui Dumnezeu atotcunoscător? Datorită existenței unui Creator inteligent, oamenii pot fi siguri că dincolo de limitele cunoașterii, nu se află doar haos ci cunoaștere fără limite. “Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. ” (Iacov 1:17) Dumnezeu acesta numit **“Eu sunt” este iubire!** Creștinii trebuie să se păstreze în iubirea lui Dumnezeu. (Iuda 1:17) Propria noastră existență este o laudă adusă lui Dumnezeu.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.
2

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Colportorii secreți de Biblii în România comunistă

În dreapta, fratele Silvestru Tcaciuc cu unul dintre mecanicii de tren

Introducerea Clandestină de Biblii despre care abia acum se poate povesti

Fratele Silvestru Tcaciuc în vârstă de 85 ani, își descrie activitatea ca traficant de Biblii în timpul persecuției creștinilor din România comunistă. A devenit un creștin botezat după împlinirea vârstei de 20 ani după terminarea serviciului militar.

Doi frați creștini, Vasile Răscol (condamnat mai târziu la 5 ani de închisoare comunistă, acum locuind în Statele Unite) și fratele Constantin Caraman (care a suferit 7 ani de închisoare comunistă pentru credința creștină, decedat) l-au contactat și i-au cerut să fie un intermediar pentru traficea

în Uniunea Sovietică a mii de Biblii rusești. Aceste Biblii erau furnizate de grupul misionar creștin inițiat de familia Wurmbrand în Statele Unite și colaborând cu misiuni similare din Germania, Elveția și Olanda. Unele din cele mai mari cantități de Biblii erau introduse clandestin în România cu ajutorul unui credincios care era căpitanul unui vas care făcea curse regulate pe Dunăre, între Austria și România.

Vărul fratelui Silvestru era conductor de tren pe cursele regulate dintre România și căile ferate ale Uniunii Sovietice.

(continuă în pagina următoare)

(Continuare din pagina anterioară)

Acest conductor de tren a găsit pe tura lui alți cinci mecanici de locomotivă dispuși să ducă în secret Biblii în interiorul Uniunii Sovietice.

Frații din străinătate care au furnizat Bibliile l-au ajutat cu bani să sape și să construiască un tunel întărit cu beton sub casa sa, unde o mare cantitate de Biblii putea fi ascunsă.

Tunel construit sub casa lui Silvestru Tcaciuc pentru depozitarea Bibliilor

El a primit nu numai Biblii în limba rusă ci și în ucrainiană, română și chiar și Liblii în limba germană pe care le putea direcționa către statele baltice-Estonia, Lituania, Letonia, la acea vreme făcând parte din Uniunea Sovietică. Locomotivele trenurilor unde Bibliile erau ținute aveau compartimente ascunse accesibile doar mecanicilor de locomotivă. Odată ajunsă într-o gară din Uniunea Sovietică, locomotiva era trasă pe o linie moartă, până erau cuplate noile vagoane pentru călătoria de întoarcere spre România. Aceasta era ocazia potrivită pentru credincioșii ruși care fuseseră anunțați în prealabil. Ei profitau de acest răstimp să descarce Bibliile.

O altă cale separată de traficare a Bibliilor a fost găsită. Unul dintre credincioșii penticostali, (fratele Lăcătuș, acum trăind în Germania) lucra la acea vreme pe un excavator implicat în construcția unui baraj într-un loc numit Stânca Costești.

Acesta era un proiect comun de construcție între România și Uniunea Sovietică. Pentru a transporta pietrișul (disponibil doar pe partea românească) excavatorul se deplasa de câteva ori pe zi înapoi și încolo între teritoriul românesc și capătul rusesc al șantierului. La aproape fiecare drum se putea ascunde în "cușca" excavatorului și transporta 200-300 Biblii.

Aceste Biblii erau livrate unui oficial rus de rang înalt de pe cealaltă parte. Acest oficial, un secretar al organizației locale a partidului comunist sovietic, colabora în secret la această muncă de introducere secretă de Biblii. Introducerea de Biblii în interiorul Uniunii Sovietice era profitabilă financiar chiar și pentru necredincioși deoarece creștinii ruși erau dispuși să plătească și salariul pe o lună pentru a avea o Biblie.

Această lucrare a putut continua neîntrerupt timp de aproape 4 ani până când un frate din orașul Radauți, a fost prins de poliția secretă comunistă și fiind torturat foarte rău, a dezvăluit o parte din rețeaua de trafic de Biblii. Cu trei zile înainte de a fi arestat în 1985, fratele Tcaciuc a avut un vis în care o voce l-a avertizat despre o încercare grea prin care va trece dar că până la urmă va ieși cu bine din ea. Când a fost arestat a fost dus într-o cameră unde cei care erau torturați erau atârnați cu capul în jos și bătuți sau obligați să meargă pe o scândură având cuie ieșind cu vârful în sus. Vărul său, fratele Petrică Ovadiuc a fost torturat în interiorul unei cutii cu robot de bătut și ca rezultat a murit la scurt timp după aceasta.

Totuși Silvestru, a fost eliberat pe neașteptate câteva zile mai târziu.

(continuă în pagina următoare)

Un traficant de Biblii foarte capabil: Cristian Nicolae Bârsan (handicapat)

(continuare din pagina anterioară)

Ceea ce s-a întâmplat în plan politic este că exact în acel an guvernul comunist din România a renegociat unele prevederi din Clauza Națiunii Celei mai Favorizate privind comerțul cu Statele Unite. Ca o condiție, Ceaușescu a trebuit să promită că va elibera toți deținuții creștini evanghelici. Fratele Tcaciuc își incheie mărturia, "Eram foarte conștient de marele risc pe care îl implica (acest efort de introducere secretă de Biblii) dar eram gata să plătesc pentru Cuvântului lui Dumnezeu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a folosit deasemeni pentru răspândirea cuvântului Său în interiorul acestor țări comuniste."

Câțiva frați creștini români: Ioan Constantin, Nicolae Bârsan, Gheorghe Scripcaru, Mitică Jugaru și Leonte Haralambie au colaborat ani de zile în transportarea Bibliilor în interiorul Uniunii Sovietice. Și-au pus deasemeni și familiile în mare risc. Unul dintre cei de mai sus avea 11 copii.

Modurile în care Bibliile au putut fi transportate de-a lungul a câțiva ani fără a trezi suspiciuni autorităților comuniste, au fost foarte originale. Unul dintre ei, fratele Bârsan era handicapat și astfel era obligat să folosească un scaun cu roțile. El a putut să transporte în niște sacoșe de fiecare dată câte 15-20 Biblii fără a trezi suspiciuni. De fiecare dată când călătorea cu trenul, chiar și poliția locală l-a ajutat să urce în vagon fără a bănuși ce transporta el în sacoșe. Bârsan era fericit să se folosească astfel de acest handicap. Astfel el a efectuat foarte multe călătorii.

Fratele Leonte era crescător de albine. Bibliile erau depozitate și transportate în interiorul stupilor. Din nefericire după câteva călătorii reușite, la o oprire pentru un control de rutină al miliției locale, datorită stării precare a drumurilor de țară, capacul unuia dintre stupi s-a desfăcut, astfel că poliția a putut vedea Bibliile ascunse în interior. (continuă în pagina următoare)

(continuare din pagina anterioară)

Ca rezultat, toți creștinii din această rețea (aproximativ 10) au fost înconjurați de poliția comunistă, amenințați cu bătaia și tortura, realmente bătuti și supuși la lungi perioade de privare de mâncare și apă. Câțiva creștini din alte țări au fost implicați în aceste activități de introducere de Biblii. Cetățeni germani și olandezi au cerut ambasadelor lor să intervină la guvernul comunist român și astfel autoritățile comuniste au trebuit să-i elibereze pe acești creștini. Mașina folosită pentru transport a fost confiscată de autorități. Unii dintre creștini și-au pierdut locurile de muncă. Unii dintre polițiștii comuniști de rang mic erau conștienți de abuzul superiorilor lor asupra acestor creștini și își cereau scuze în numele colegilor lor pentru arestările și interogatoriile forțate.

((Interviurile au fost obținute de către Florentin Clipa. Citiți povestea mărturiei creștine a familiei lui în România comunistă în scrisoarea din noiembrie 2016 a Asociației Creștine Sabina Wurmbrand (<http://www.asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro/>))

Asociația Obștească Samariteanul Milostiv
Republica Moldova
Orașul Chișinău
Str. Poștei 84

Am primit de la Help for Refugees, reprezentată de domnul Mihai Wurmbrand
Donația în sumă de: 3000 USD
Data: 07 noiembrie 2017
Scop: Ajutor umanitar

Vă rugăm să păstrați această chitanță ca o dovadă a darului dvs. către această asociație creștină caritabilă

“...I-au rugat și au zis: “Domnul, am vrea să vedem pe Isus.” (Ioan 12:21)

“Atunci cei neprihăniți îi vor răspunde: “Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit la Ține?” (Matei 25:37-39)

Director: Tașca Vasile
Semnătura:
L.Ș.

Una dintre chitanțele de \$3,000 trimiși “Asociației Obștești Samariteanul Milostiv” din Republica Moldova. Fondurile sunt destinate creștinilor în vârstă închiși în timpul comunismului pentru credința lor creștină.

Florentin Clipa (stânga) și mama sa (dreapta) împreună cu colportorii de Biblii germani, frații Johann și Michael Holtzman. Tatăl lui Clipa, și el angrenat în introducerea clandestină de Biblii, a fost deasemeni torturat sub regimul comunist din România

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand,
Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România.
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătoriei sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul numărul 108 din 11.12.20156